Nr 79

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 10 sierpnia 1948 r.

333

OKÓLNIK

z dnia 3 sierpnia 1948 r.

w sprawie terminowego realizowania przez kasy urzędów skarbowych asygnat w obrocie bezgotówkowym.

Ministerstwo Obrony Narodowej pismem z dnia 14 lipca 1948 r. Nr 5/4603 powiadomiło Ministerstwo Skarbu, że z powodu opóźnień w realizowaniu przez niektóre kasy urzędów skarbowych wystawianych przez wojskowe oddziały gospodarcze asygnat z tytułu przekazywanych w obrocie bezgotówkowym ubezpieczalniom społecznym składek —ubezpieczalnie te obciążają wspomniane oddziały odsetkami.

Ministerstwo Skarbu przypomina, że w myśl obowiązujących w tym względzie postanowień § 31 przepisów rachunkowo-kasowych dla kas urzędów skarbowych i § 18 instrukcji o obrotach kas urzędów skarbowych za pośrednictwem P. K. O., kasy urzędów skarbowych i izby skarbowe mają obowiązek realizowania otrzymanych od władz (urzędów) asygnat przelewowych względnie wypłaty za pośrednictwem instytucyj finansowych w dniu ich otrzymania, a najpóźniej w dniu następnym i w związku z tym poleca przestrzeganie zakreślonych terminów realizowania asygnat (czeków).

Zarazem Ministerstwo Skarbu zarządza, aby dla umożliwienia ubezpieczalniom społecznym ustalenia daty uregulowania przez władze (urzędy) należnych składek za pośrednictwem skarbowych organów kasowych organa te zamieszczały adnotacje na dowodzie wpłaty dla odbiorcy i potwierdzeniu dla wpłacającego — analogicznie jak to ustalono przy przelewach za pośrednictwem banków w myśl okólnika Min. Skarbu z dn. 20 lutego 1948 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 21, poz. 83) — mianowicie zamieszczały odcisk datownika z datą realizacji asygnaty.

za Dyrektora Departamentu
M. Zakrzewski

(Znak Min. Sk. D. III. 7150/7/48).

334

OKÓLNIK

z dnia 6 sierpnia 1948 r.

w sprawie zarachowywania wpływów z tytułu opłat od kart łowieckich i opłat od zezwoleń na przewóz i ekshumację zwłok ludzkich.

W związku z zapytaniami w sprawie w tytule wymienionej Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

1. Od kart łowieckich pobierane są:
   a) opłaty administracyjne na podstawie art. 34 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 934); opłaty te podlegają zarachowaniu na dochód budżetu Ministerstwa Leśnictwa (Dział 1 § 8 różne dochody), na rachunek urzędów wojewódzkich,
   b) opłaty skarbowe na podstawie postanowień poz. 2 lit. n. tabeli opłat skarbowych, stanowiącej załącznik do art. 1 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107), które podlegają zarachowaniu na dochód budżetu Ministerstwa Skarbu na tytuł budżetowy przewidziany dla opłat skarbowych.
2. Na tytuł budżetowy wymieniony w ust. 1 lit. b) podlegają zarachowaniu również opłaty za zezwolenia na przewóz i ekshumację zwłok ludzkich, pobierane jako opłaty stemplowe na podstawie rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 30 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 119 z r. 1934); opłaty te w myśl przepisów art. 27 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o podatku od nabycia praw ma-

jątkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 106) należy rozumieć jako opłatę skarbową.

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu przypomina, że w przypadkach, gdy zezwolenia na przewóz i ekshumację zwłok ludzkich wydawane są przez prezydentów miast wydzielonych, opłaty od tych zezwoleń wpływają na dochód związku samorządowego, co zostało wyjaśnione okólnikiem z dnia 7 marca 1947 r. Nr D. III. 590/7/47.

Treść niniejszego okólnika zechcą izby skarbowe podać do wiadomości urzędom wojewódzkim.

Dyrektor Departamentu
A. Ivanka

(Znak Min. Sk. D. III. 4139/7/48).

335

OKÓLNIK GŁÓWNEGO INSPEKTORATU OCHRONY SKARBOWEJ

z dnia 6 sierpnia 1948 r.

w sprawie odpowiedzialności służbowej funkcjonariuszów okręgowych i rejonowych inspektoratów ochrony skarbowej.

W związku z zarządzeniem Ministra Skarbu z dnia 22 października 1947 r. w przedmiocie kompetencji w sprawach osobowych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 39, poz. 337) zarządza się, co następuje:

1. Okręgowi Inspektorzy Ochrony Skarbowej odwołają niezwłocznie, zgłoszonych Dyrektorom Izb Skarbowych spośród funkcjonariuszów ochrony skarbowej, kandydatów na zastępców rzeczników dyscyplinarnych przy Izbach Skarbowych w oparciu o pismo okólne Ministerstwa Skarbu z dnia 20 stycznia 1946 r. Nr D. I. 64551/1/45 oraz pismo okólne Głównego Inspektoratu Ochrony Skarbowej z dnia 1 grudnia 1947 r. Nr 12634/1/47, z uwagi na brak po dniu 28 sierpnia 1947 r. podstawy prawnej do wyznaczenia zastępców rzeczników dyscyplinarnych przy Izbach Skarbowych spośród funkcjonariuszów okręgowych i rejonowych inspektoratów ochrony skarbowej w świetle art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. o organizacji komisji dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko funkcjonariuszom państwowym (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 738).

Okręgowi Inspektorzy Ochrony Skarbowej zgłoszą Dyrektorom Izb Skarbowych kandydatów spośród funkcjonariuszów ochrony skarbowej podległych jednostek organizacyjnych, celem uzupełnienia składu komisji dyscyplinarnych przy Izbach Skarbowych w trybie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 października 1932 r. o komisjach dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko funkcjonariuszom państwowym (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 790).

2. Wyniki dochodzeń dyscyplinarnych przeprowadzonych całkowicie przez Okręgowe Inspektoraty Ochrony Skarbowej i dojrzałe do sporządzenia wniosku o ukaranie należy w wypadku dopatrywania się w naruszeniu obowiązków występku służbowego, przesyłać Dyrektorom Izb Skarbowych stosownie do postanowień § 11 cytowanego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 października 1932 r.

3. Akta zakończonych spraw dyscyplinarnych przeciwko funkcjonariuszom ochrony skarbowej przechowuje, zgodnie z punktem 5 zarzadzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 27 kwietnia 1948 r. Nr D. I. 11744/2/48 w przedmiocie zasad prowadzenia akt dochodzeń i ewidencji dyscyplinarnej, właściwy Okręgowy Inspektorat, który prowadzi również repertorium referatu dyscyplinarnego. („R. Dysc.").

4. Obowiązki sprawozdawczości dyscyplinarnej wynikające z ustępu 12 i 13 instrukcji Ministerstwa Skarbu z dnia 27 kwietnia 1948 r. Nr D. I. 11744/2/48 w przedmiocie zasad prowadzenia akt dochodzeń i ewidencji dyscyplinarnej, winny być realizowane w drodze bezpośredniej korespondencji z Ministerstwem Skarbu z tym, że równocześnie należy nadsyłać Głównemu Inspektoratowi Ochrony Skarbowej odpisy wyżej wymienionych sprawozdań. —

za Głównego Inspektora
mgr. W. Wójcik
Naczelnik Wydziału

(Znak G. I. O. S. 6503/1/48).

336

OKÓLNIK

z dnia 7 sierpnia 1948 r.

w sprawie wykładni art. 104 ust. 1 dekretu o postępowaniu podatkowym w stosunku do podatników wykonujących wolne zajęcia zawodowe.

Ministerstwo Skarbu nawiązując do zarządzeń zawartych w części VI okólnika z dnia 10 lutego 1947 r. L. D. V. 531/1/47 (okólnik Nr 28) oraz w okólniku z dnia 8 marca 1947 r. L. D. V. 1250/1/47 (okólnik Nr 56) (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 8, poz. 85), dotyczących dokonywania oględzin, kon-

troli i lustracji oraz istnienia obowiązku dołączania do zeznań podatkowych do wymiaru podatku obrotowego ksiąg podatkowych u podatników wykonujących wolne zajęcia zawodowe, oraz mając na uwadze przepis art. 104 ust. 1 post. pod. wyjaśnia, że wynikający z tego przepisu — brak uprawnień do dokonywania oględzin lokalnych, kontroli i lustracji u podatników wykonujących wolne zajęcia zawodowe nie ogranicza władz skarbowych jak również lustratorów społecznych co do przeprowadzania u tych podatników badania (rewizji) (art. 92 ust. 2 post. pod.) ksiąg podatkowych Nr 3 przewidzianych w § 39 rozp. ks ęg.

W szczególności zaś władze skarbowe i lustratorzy społeczni mają prawo przeprowadzania u podatników kontroli i badania ksiąg podatkowych wzór Nr 3 celem porównania zawartych w nich zapisów z oryginalnymi kwitami z bloczków kasowych urzędowego nakładu, do których wydawania podatnicy ci są obowiązani z mocy zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 2 czerwca 1948 r. (Monitor Polski Nr 54, poz. 305),wydanego na podstawie art. 1 dekretu z dnia 14 kwietnia 1948 r. o sposobie udowadniania przez podatników przychodów gotówkowych (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 141).

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 13156/5/48).

337

OKÓLNIK

z dnia 9 sierpnia 1948 r.

w sprawie wyjaśnień do przepisów art. 134 i 135 prawa karnego skarbowego.

Udzielając w załączniku do niniejszego okólnika do wiadomości podległym sobie władzom i urzędom treść pisma Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 23 czerwca 1948 r. znak U. Dz. 2592/48/K. 330/3/2 w sprawie rozstrzygnięcia wątpliwości, która władza jest właściwą władzą orzekającą w przypadku popełnienia występku skarbowego z art. 134 § 2 lub 135 § 2 p. k. s., Ministerstwo Skarbu nawiązując do wyjaśnień podanych w okólniku z dnia 6 lutego 1948 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 15, poz. 65) wyjaśnia jednocześnie co następuje:

1. Płatnik, który zaniechał obowiązku obliczenia i pobrania od podatnika należności z tytułu zobowiązania podatkowego lub pobrał ją w kwocie niższej od przepisanej albo nie wpłacił na rachunek władzy podatkowej pobranych od podatnika sum z tytułu zobowiązania podatkowego — ponosi nie tylko odpowiedzialność karną z art. 134 lub 135 p. k. s. lecz również odpowiedzialność materialną na zasadzie przepisów art. 9 zob. pod.

2. Występku z art 134 p. k. s. dopuszcza się ten, kto jako płatnik zaniecha obowiązku obliczenia i pobrania od podatnika należności z tytułu zobowiązania podatkowego lub pobierze ją w kwocie za niskiej. Występku z art. 135 p. k. s. dopuszcza się ten, kto jako płatnik nie wpłaci na rachunek władzy podatkowej sum pobranych od podatnika z tytułu zobowiązania podatkowego. Chodzi więc o dwa odrębne stany faktyczne.

W praktyce zdarzyć się może przypadek zbiegu przestępstw z art. 134 i 135 p. k. s., gdy płatnik pobierze od podatnika należność z tytułu zobowiązania podatkowego w kwocie niższej od przepisanej i pobranej kwoty nie wpłaci na rachunek władzy podatkowej.

W przypadku tym pobranie od podatnika należności z tytułu zobowiązania podatkowego w kwocie niższej od przepisanej stanowi występek z art 134 p. k. s. (podstawa grzywny: kwota „uszczuplonego" podatku), niewpłacenie zaś na rachunek władzy podatkowej pobranych od podatnika sum stanowi występek z art. 135 p. k. s. (podstawa grzywny: kwota „nie wpłaconego" podatku). Przy wymiarze kary znajdują tu zatem zastosowanie przepisy art. 7 p. k. s.

3. Zarówno w przypadku stanu faktycznego z art. 134 p. k. s. jak i w przypadku stanu faktycznego z art. 135 p. k. s. sprawca odpowiada za winę umyślną (w obydwu przypadkach § 1), jak i za winę nieumyślną (w obydwu przypadkach § 2). Różnica pomiędzy sankcjami karnymi z obydwu artykułów polega na tym, że w przypadku winy umyślnej z art. 134 § 1 można orzec albo i areszt i grzywnę albo tylko jedną z tych kar, w przypadku zaś winy umyślnej z art 135 § 1 muszą być orzeczone i areszt i grzywna.

4. Władzą orzekającą zarówno w przypadku zastosowania art. 134 jak i art. 135 p. k. s. jest: 1) sąd jeśli chodzi o winę umyślną (art. 150 § 1 pkt. 1 p. k. s., zob. w tej sprawie również przykład podany w okólniku z dnia 6 lutego 1948 r. w uwadze do art. 8); 2) władza skarbowa jeśli chodzi o winę nieumyślną (art. 150 § 1 pkt. 2 lit. a) p. k. s.).

W przypadku, gdyby w toku postępowania karnego toczącego się przed władzą skarbową wyszły na jaw okoliczności świadczące o tym, że występek z art. 134 lub 135 p. k. s. został popełniony z winy umyślnej, władza skarbowa powinna wstrzymać się z wydaniem orzeczenia karnego i skierować sprawę do trybu sądowego.

5. Do podstawy krotności przy wymierzaniu kary grzywny z art. 134 i 135 p. k. s. nie wlicza się opłaty dodatkowej uiszczanej przez pracodawcę na zasadzie art. 13 pod. wynagr., ponieważ w zakresie tej opłaty pracodawca jest podatnikiem, a nie płatnikiem.

6. W podatku od wynagrodzeń płatnikiem podatku jest zawsze pracodawca; za podatek ten odpowiedzialny jest zawsze tylko płatnik (pracodawca), a nigdy podatnik (pracownik). Dlatego też sankcje karne z art. 134 p. k. s. należy stosować zawsze tylko do pracodawcy a nigdy do pracownika. Zasada ta ma zastosowanie także w przypadku, gdy pracodawca na zasadzie umowy z pracownikiem przejął na siebie obowiązek opłacania podatku od wynagrodzeń z własnych funduszów, to znaczy gdy, formalnie rzecz biorąc, nie „pobiera" on podatku od swojego pracownika.

W przypadku tego rodzaju umowy płatnik (pracodawca) może być pociągany do odpowiedzialności karnej tylko z art. 134 p. k. s.; kwalifikacja z art. 135 p. k. s. nie wchodzi w tym przypadku w rachubę, brak bowiem momentu sprzeniewierzenia pobranej od kogoś sumy pieniężnej, który jest istotny dla stanu faktycznego przewidzianego przez przepis art. 135.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 10617/1/48).

Załącznik do okólnika

Odpis

Warszawa, dn. 23 czerwca 1948 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI
Departament Ustawodawczy
L. U. Dz. 2592/48/K 330/3/2

Do
Ministerstwa Skarbu

w miejscu.

W odpowiedzi na pismo z dnia 23. IV. i 11. VI. b. r. (Nr D. V. 6480/1/48) w sprawie wykładni art. 134, 135 p. k. s. Ministerstwo Sprawiedliwości komunikuje, iż podziela pogląd Departamentu V Ministerstwa Skarbu, iż sprawy o występki skarbowe z art. 134 i 135, o ile popełniono je z winy nieumyślnej (§ 2 tychże przepisów) należą do właściwości władz skarbowych. W razie bowiem popełnienia tych występków z winy nieumyślnej sprawcy grozi jedynie kara grzywny, zaś sprawy o przestępstwa zagrożone taką karą należą w zasadzie do kompetencji władz skarbowych.

Z podobną sytuacją spotykamy się przy stosowaniu powszechnego prawa karnego. Według kodeksu postępowania karnego — tak jak według p. k. s. o właściwości decyduje z reguły wysokość sankcji karnej. Wiele przepisów kodeksu karnego jest tak skonstruowanych, że w tym samym artykule mowa jest o przestępstwie popełnionym z winy umyślnej (w § 1), a z winy nieumyślnej w § 2 lub 3 tegoż przepisu. W tej sytuacji czyny popełnione umyślnie rozpoznaje sąd okręgowy, a popełnione z winy nieumyślnej sąd grodzki (n. p. w art. 236, 242, 286) i taka wykładnia na gruncie prawa karnego powszechnego jest panującą.

Podkreślić należy, iż z obowiązku ciążącego na wszystkich władzach — przestrzegania ściśle przepisów prawa — wypływa kategoryczny nakaz dla władzy rozpatrującej sprawę, aby w przypadku, gdyby w toku postępowania wyszły na jaw okoliczności świadczące o tym, że przestępstwo (występek skarbowy) z art. 134 lub 135 p. k. s. popełnione zostało z winy umyślnej, wstrzymała się od wydania orzeczenia co do istoty sprawy i skierowała tę sprawę do trybu sądowego.

Dyrektor Departamentu
St. Bancerz

338

OKÓLNIK

z dnia 10 sierpnia 1948 r.

w sprawie jednorazowych zasiłków dla pracowników administracji państwowej I i II instancji.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości wszystkim izbom skarbowym odpis uchwały Prezydium Rady Ministrów z dnia 27. VII. 1948 r. w sprawie jednorazowych zasiłków dla pracowników administracji państwowej I i II instancji. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 19. VII. 1948 r. Nr D. III. 7072/2/48 ma odpowiednie zastosowanie. Suma zasiłku przeznaczona w załączonej do okólnika uchwale Prezydium Rady Ministrów z 14 lipca 1948 r. dla Min. Sprawiedliwości w wysokości 12.750.000 zł została anulowana.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

(Znak Min. Sk. D. III. 7669/2/48).

Pozycja 338

Odpis

UCHWAŁA
Prezydium Rady Ministrów
z dnia 27 lipca 1948 r.
w sprawie jednorazowych zasiłków dla pracowników administracji państwowej I i II instancji.

Prezydium Rady Ministrów postanawia:

I. Upoważnić Ministra Sprawiedliwości do wypłacenia pracownikom administracyjnym wymiaru sprawiedliwości zasiłków jednorazowych w ogólnej kwocie 22.000.000 zł.

II. Upoważnić Ministra Komunikacji do wypłacenia pracownikom Dyrekcji Dróg Wodnych jednorazowych zasiłków w ogólnej kwocie 5.850.000 zł.

III. Upoważnić Ministra Żeglugi do wypłacenia pracownikom administracyjnym Urzędów Rybackich jednorazowych zasiłków w ogólnej kwocie 500.000 zł.

IV. Wykonanie niniejszej uchwały porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z właściwymi Ministrami.

Prezes Rady Ministrów
(—) Józef Cyrankiewicz

339

OKÓLNIK

z dnia 10 sierpnia 1948 r.

w sprawie ogólnokrajowej akcji wrześniowej, jako „Miesiąca Odbudowy Warszawy".

Ministerstwo Skarbu podaje wszystkim podległym władzom, urzędom, zakładom, instytucjom oraz przedsiębiorstwom — do wiadomości i zastosowania tekst poniższego okólnika Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1948 r. Nr O- II. E. 6/15 i równocześnie zaleca:

a) natychmiastowe nawiązanie kontaktu z miejscowymi Obywatelskimi Komitetami Odbudowy Warszawy oraz wzięcie aktywnego udziału w prowadzonej przez te Komitety akcji propagandowo-zbiórkowej na rzecz Odbudowy Stolicy;

b) dołożenie usilnych starań, zmierzających do zapewnienia akcji na rzecz odbudowy Warszawy możliwie jaknajwiększych wysiłków finansowych drogą poboru dobrowolnych stałych, comiesięcznych świadczeń pracujących na Społeczny Fundusz Odbudowy Stolicy, oraz rozprowadzenie znaczków na ten cel;

c) złożenie do dnia 15 października b. r. sprawozdania z wyników swego udziału w akcji wrześniowej.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 28847/1/48).

PREZES RADY MINISTRÓW
Nr O-II. E. 6/15
„Miesiąc Odbudowy Warszawy"

Odpis
Warszawa, dnia 26 lipca 1948 r.

OKÓLNIK Nr 24

Podobnie, jak w latach ubiegłych, Naczelna Rada Odbudowy m. st. Warszawy organizuje w tym roku ogólnokrajową akcję wrześniową, jako „Miesiąc Odbudowy Warszawy".

Zadaniem tegorocznej akcji wrześniowej jest podniesienie stopnia powszechności społecznych świadczeń na rzecz Odbudowy Warszawy oraz uzyskanie doraźnych wyników finansowych, zwiększających tegoroczne wpływy zbiórkowe.

Przygotowany przez N. R. O. W. program akcji wrześniowej przewiduje uruchomienie wszelkiego rodzaju środków propagandowych i innych, mających na celu: a) spowodowanie uchwał poszczególnych grup społecznych o stałych świadczeniach na rzecz Społecznego Funduszu Odbudowy Stolicy, b) masowe rozprowadzenie specjalnych znaczków, sprzedawanych na ten cel, c) uzyskanie najlepszych wyników finansowych zbiórki ulicznej i w lokalach zamkniętych oraz innych imprez dochodowych.

Odbudowa Warszawy jest doniosłym zadaniem państwowym, to też akcja mobilizowania środków społecznych na ten cel wymaga najszerszego poparcia ze strony wszystkich czynników państwowych.

Z uwagi na konieczność zapewnienia największych wyników propagandowych i finansowych akcji Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy, zarządzam, aby wszystkie Ministerstwa i nadzorowane przez nie organizacje i instytucje:

udzieliły Naczelnej Radzie Odbudowy m. st. Warszawy wszechstronnej organizacyjnej i innej pomocy i poparcia w przeprowadzeniu akcji zbiórkowej i propagandowej, ze szczególnym uwzględnieniem września, jako miesiąca Odbudowy Warszawy, a w szczególności:

a) zaleciły swym organom terenowym nawiązanie bezpośredniego kontaktu z miejscowymi Obywatelskimi Komitetami Odbudowy Warszawy (wojewódzkimi, powiatowymi, miejskimi, gminnymi) oraz wzięcie najczynniejszego udziału w prowadzonej przez te Komitety akcji propagandowej i zbiórkowej;

b) dołożyły we właściwym im zakresie wszelkich starań w kierunku zapewnienia akcji na rzecz odbudowy Warszawy największych wyników finansowych przez upowszechnienie stałych społecznych świadczeń na Społeczny Fundusz Odbudowy Stolicy oraz rozprowadzenie znaczków na ten cel;

c) złożyły do dnia 15 sierpnia b. r. sprawozdanie z wydanych w tym zakresie zarządzeń oraz do dn. 1 listopada b. r. sprawozdanie z wyników swego udziału w akcji wrześniowej.

Bliższych danych odnośnie zasad i form akcji na rzecz odbudowy Warszawy udziela Sekretariat Generalny Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy (Warszawa, ul. Chocimska Nr 31).

Prezes Rady Ministrów
(—) Józef Cyrankiewicz

Otrzymują:
Wszystkie Ministerstwa, instytucje i urzędy podległe Prezesowi Rady Ministrów oraz Centralne Organizacje Społeczne, Kulturalne i Gospodarcze.

340

KOMUNIKAT

o wznowieniu działalności wolnego obszaru celnego w Gdyni.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że zarządzeniem z dnia 1 lipca 1948 r. Nr D. IV. 3916/4/48 wznowiona została z dniem 1 sierpnia 1948 r. działalność wolnego obszaru celnego w Gdyni, ustanowionego Rozp. Rady Ministrów z dnia 19 października 1934 r. o wolnym obszarze celnym w Gdyni (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 825).

341

KOMUNIKAT

o sprostowaniu błędu w okólniku z dnia 12 stycznia 1948 r. w sprawie średniej dochodowości z działalności naukowej, literackiej, artystycznej i publicystycznej.

Podaje się do wiadomości, że w okólniku z dnia 12 stycznia 1948 r. w sprawie średniej dochodowości z działalności naukowej, literackiej, artystycznej i publicystycznej, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr 4, poz, 16, wkradł się błąd, a mianowicie:
na str. 26, druga szpalta, 6 wiersz od góry
zamiast „art. 3 pkt 7"
powinno być „art. 3 pkt 6".

342

KOMUNIKAT

o sprostowaniu błędów w okólniku z dnia 30 czerwca 1948 r. w sprawie opłaty skarbowej od podań i świadectw w zakresie prawa akcyzowego.

W okólniku z dnia 30 czerwca 1948 r. w sprawie opłaty skarbowej od podań i świadectw w zakresie prawa akcyzowego, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr 72, poz. 296, prostuje się następujące błędy drukarskie:

1) W ustępie 3 — zamiast „ze sprawozdaniem (weryfikacją)" powinno być „ze sprawdzeniem (weryfikacją)",

2) w taryfie pod L. p. 27 b) w kolumnie „Poz. Tabeli opłat skarb." — opuszczone zostały wyrazy „2 lit. k",

3) w taryfie pod L. p. 30 b) — zamiast „sprawozdania" powinno być „sprawdzenia",

4) w taryfie pod L. p. 31, 32, 34, 36 i 37 w kolumnie „Uwagi" — zamiast „przepisów" powinno być „przepis".

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Ministerstwo Skarbu unieważnia zagubione w Kasie Urzędu Skarbowego w Wałczu, okręgu Izby Skarbowej w Szczecinie 6 blankietów pokwitowań kasowych Serii D za Nr 328426 a, b, c, d, e.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów asygnat kasowych.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w biurze Pow. Pełnomocnika Akcji Siewnej w Swinoujściu został skradziony blok asygnat kasowych, zawierający blankiety od Nr 161951 do Nr 162000, które to blankiety niniejszym unieważnia się.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Ministerstwo Skarbu unieważnia blankiety pokwitowań poborców skarbowych Serii B od Nr 478741 do Nr 478745, brak których stwierdzony został w Kasie 2 Urzędu Skarbowego w Poznaniu.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Ministerstwo Skarbu powiadamia, że w Kasie 2 Urzędu Skarbowego w Jeleniej Górze stwierdzono brak 5 blankietów pokwitowań kasowych (wzór Min. Skarbu 791) Serii B Nr 790802 a, b, c, d, e wraz z odbitką, które niniejszym unieważnia się.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów pokwitowania kasowego.

Ministerstwo Skarbu unieważnia blankiet pokwitowania kasowego wraz z odbitka wzór Nr 34 Serii D za Nr 114500 brak którego stwierdzony został w Urzędzie Skarbowym w Sierpcu.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Ministerstwo Skarbu unieważnia niewykorzystane blankiety pokwitowań na pobór podatku obrotowego i dochodowego od płatników, dokonujących uboju, Serii A od Nr 093292 do Nr 093300, zagubione przez badacza mięsa w Tarnowicach Starych, okręgu Izby Skarbowej w Katowicach.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów kwitów kasowych.

Unieważnia się zagubione blankiety kasowe z bloczku kasowego wzór Nr 1 Seria B-11 od Nr 880101 do Nr 880150, zaopatrzone stemplem firmy „Księgarnia Polska“ Stanisława Jamiołkowskiego w Łodzi.

Komunikaty i głoszenie.

Objaśnienie znaków:

OrOs	— dział	organizacyjny i osobowy
GB	— „	gospodarczy i budżetowy resortu
KS	— „	karny skarbowy
OSk	— „	Ochrony Skarbowej
OK	— „	obrotu pieniężnego i kredytu
B	— „	budżetowy
K	— „	finansów i podatków komunalnych
RK	— „	rachunkowo-kasowy
C	— „	ceł
ZPP	— „	zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	— „	podatków: obrotowego i dochodowego
PW	— „	podatku od wynagrodzeń
MOSk	— „	podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	— „	innych podatków bezpośrednich
EA	— „	egzekucji administracyjnej
A	— „	akcyz
M	— „	monopolów
U	— „	ubezpieczeń
Sp	— „	spółdzielczości
L	— „	likwidacyjny
R	— „	różnych
Z	—	zarządzenie
I	—	instrukcja
O	—	okólnik
Ob	—	obwieszczenie
Uch	—	uchwała
Rp	—	rozporządzenie
Reg	—	regulamin

Poz.	TREŚĆ		Data	Znak	OrOs	GB	KS	OSk	OK	B	K	RK	C	ZPP	POD	PW	MOSk	P	EA	A	M	U	Sp	L	R
333	W sprawie terminowego realizowania przez kasy urzędów skarbowych asygnat w obrocie bezgotówkowym.	O	3 VIII.1948r.	D. III. 7150/7/48								X													
334	W sprawie zarachowywania wpływów z tytułu opłat od kart łowieckich i opłat od zezwoleń na przewóz i ekshumację zwłok ludzkich.	O	6 VIII.1948r.	D. III. 4139/7/48								X													
335	W sprawie odpowiedzialności służbowej funkcjonariuszów okręgowych i rejonowych inspektoratów ochrony skarbowej	O	6 VIII.1948r.	G. I. O. S. 6503/1/48				X																	
336	W sprawie wykładni art. 104 ust. 1 dekretu o postępowaniu podatkowym w stosunku do podatników wykonujących wolne zajęcie zawodowe.	O	7 VIII.1948r.	D. V. 13156/5/48										X											
337	W sprawie wyjaśnień do przepisów art. 134 i 135 prawa karnego skarbowego.	O	9 VIII.1948r.	D. V. 10617/1/48			X																		
338	W sprawie jednorazowych zasiłków dla pracowników administracji państwowej I i II instancji.	O	10 VIII.1948r.	D. III. 7669/2/48						X															
339	W sprawie ogólnokrajowej akcji wrześniowej, jako „Miesiąca Odbudowy Warszawy".	O	10 VIII.1948r.	D. I. 28847/1/48																					X
340	Komunikat o wnowieniu działalności wolnego obszaru celnego w Gdyni.												X												
341	Komunikat o sprostowaniu błędu w okólniku z dnia 12 stycznia 1948 r. w sprawie średniej dochodowości z działalności naukowej, literackiej, artystycznej i publicystycznej.														X										
342	Komunikat o sprostowaniu błędów w okólniku z dnia 30 czerwca 1948 r. w sprawie opłaty skarbowej od podań i świadectw w zakresie prawa akcyzowego.																X								

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów legitymacji służbowych.

Ministerstwo Skarbu unieważnia zgubione blankiety legitymacji służbowyh, ocznaczone NrNr 919 i 1645 wzór Nr 1 oraz NNr. 1303 i 1366 wzór Nr 2, zaopatrzone w podłużną pieczęć Izby Skarbowej w Lublinie, nie wypełnione nazwiskami.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu znaczków legitymacyjnych.

Ministerstwo Skarbu unieważnia znaczek legitymacyjny z godłem państwowym i napisem w otoku „Ochrona Skarbowa Nr 932", zagubiony przez Komisarza Skarbowego Rejonowego Inspektoratu Ochrony Skarbowej w Gliwicach oraz takiż znaczek legitymacyjny za Nr 83, zagubiony przez pracownika Okręgowego Inspektoratu we Wrocławiu.

OGŁOSZENIA

o unieważnieniu legitymacyj urzędowych.

Unieważnia się legitymację urzędową Nr 20, wystawioną przez Okręgowy Inspektorat Ochrony Skarbowej w Gdańsku, na nazwisko Kamińskiej Stefanii, żony Józefa.

Unieważnia się skradzioną legitymację urzędową Nr 248, wystawioną przez Izbę Skarbową w Gdańsku na nazwisko Stempurskiego Jana.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 1395, wystawioną przez Izbę Skarbową we Wrocławiu dla prow. sekretarza adm. Węgrzynka Zdzisława.

Unieważnia się legitymację urzędową Nr 11688, wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla Klawe Marii, emerytowanego pracownika kanc. b. Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Unieważnia się legitymację urzędową Nr 1359, wydana przez Państwowy Zakład Emerytalny dla Wołągiewicza Stefana, majora W. P. w stanie spoczynku.

Główny Inspektorat Ochrony Skarbowej w Warszawie unieważnia zagubioną legitymację służbową Nr 79, wystawioną dnia 16 grudnia 1947 r. na nazwisko: Brandt Aleksander.

Cena zł 44

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata: roczna zł 2.400; półroczna zł 1.300 kwartalna zł 700; miesięczna zł 300.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres czasu, którego prenumerata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty. Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty, jednak na okres nie dłuższy niż do końca 1948 r.

Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym Urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi. Pojedyńcze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty, wynosi zł 90

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.